

Blandt de Ting, jeg saa og lærte paa Laboratoriet var der med Hensyn til Farvningen paa den ene Side dette, at usarvet Kunstsmør, hvad enten der tilføettes større eller mindre Mængde af usarvet Natursmør, ikke har det affrækkende eller uappetitlige Udseende, som man tidligere har ment og været nødt til at mene, fordi man ikke har havt Prøver af det. Det viste sig da, at det har det ikke. Jeg skal blot indstykke den Bemærkning, at jeg gaar ud fra, at de Forsøgsresultater, der er fremstillede, ere udførte aldeles loyalt. Derom kan der ikke være Tvivl, og jeg tvivler heller ikke derom, men det er selvfølgelig ogsaa under den Forudsætning, at jeg udtaler mig saaledes som jeg gjør. Paa den ene Side lærte man altsaa dette. Paa den anden Side lærte man, at naar der fra anden Side er paastaet, at Kunstsmørret har staaet Natursmørrets Farve, dets Bæremærke, som man vil kalde det, er det en fuldstændig Urigtighed, aldeles greben ud af Luffen, idet Kunstsmørret og Natursmørret, naar begge Dele ere usarvede og altsaa uden at være pyntede med saante Fjer, ere fuldstændig ens i Udseende, saa Noget med at stjæle Farve er der ikke synderlig Grund til at tale om, men hvad man endvidere saae ved de Forsøg, der ere foretagne, er det for mig lige saa Interessante, at en Farvning meget let lader sig foretage, hvad der jo ikke kan negtes har nogen Værdi for en mindre Familie, der ikke kan forsøge sig med at se usarvet Smør paa sit Bord, idet den altsaa selv kan farve det. Men paa den anden Side har det den Ulempe, der allerede er paapeget, at det er ligesaa let for en større Forbruger Restauratør e. L. at farve det og atter stille Folk Blaar i Vinene. Saa om de Oplysninger, man der fik, veie mest i den ene eller den anden Vægtstaa, er for mig aldeles umuligt at afgjøre. Men hvorefter Alting er, accepterer jeg det som en Fordel ved Kunstsmørrets Udseende, at det ikke har dette affrækkende, modbydelige Udseende som Prøver, vi tidligere have set. Jeg erkjender, at det ikke længere for mig staaer som en Ulykke, om Farvning af Kunstsmør blev forbudt, men jeg betragter det fremdeles som en vis Grad af Uretfærdighed, idet jeg, selv om Paragrafen bliver omredigeret — hvad Gud skal vide, at den trænger haardt til — og selv om den faar en forstandigere Omredaktion end den, som det ærede Mindretal foreslaar, hvad jeg ingenlunde kan anse for en Forbedring, tværtimod, selv da vil jeg være i høi Grad i Tvivl om, hvorvidt den Sikkring, den Binding, det vil give at forhøje Farven, virkelig er det Offer værd, som man dog uundgaelig kommer til at

paalægge en stor Del af Samfundets Medlemmer. Men jeg betragter det som sagt ikke længere som et Kardinalpunkt. Jeg erkjender, at usarvet Kunstsmør kan have et ganske appetitligt Udseende (En Stemme: Og det til en billigere Pris.) Til en billigere Pris siges der. Ja, hvis det var tilstrækkeligt at paastaa en Ting for at slaa den fast, saa er det ofte nok sagt. Men endnu er der jo ikke ført noget Bevis for, at det bliver billigere; det vilde jeg hellere have, at Kunstsmørfabrikanterne skulle sige til os, at naar de blive fri for at farve det, kunne de sælge det saa meget billigere. Med Hensyn til den høitærede Indenrigsministers Syn paa dette Farvepørgsmaal undrede det mig noget i Gaar at høre, at den ærede Minister endnu stadig mener, at det er i Forbrugernes Interesse at se, hvad de faar. Jeg antager selvfølgelig, at naar den ærede Minister i denne Forbindelse nævner Konsumenterne, mener han dermed Kunstsmørkonsumenterne (Indenrigsministeren [Singerlev]: Ja!) for naar han taler om Kunstsmør, er der jo ingen Grund til at tale om andre Konsumenter end dem, der bruger denne Vare, og da forekommer det mig rigtignok høist forunderligt, at den ærede Minister endnu stadig tror, at det er i Kunstsmørkonsumenternes egen Interesse at se, hvad de faae; det forbauser mig i høi Grad, for hvad skulde de egentlig risikere ved at de ikke komme til at se det (Indenrigsministeren [Singerlev]: At de komme til at betale det for dyrt!) Nei, naar de købe Kunstsmør og betale det med Kunstsmørpris, saa risikere de ikke Andet — det tillader jeg mig at hævde — end at de i alleruheldigste Fald faae et Bund Natursmør i Stedet for et Bund Kunstsmør, og endnu er det dog ikke kommen saa vidt med Udveilingen og Forbedringen af Kunstsmør, at det i Reglen skulde være en stor Fare. Ganste vist erkjender jeg, at man kan faae Natursmør, som jeg skulde have mig fræbet, naar jeg kunde faae godt Kunstsmør i Stedet. Men som Svar paa den ærede Ministers Tvivl i saa Henseende synes det mig, at vi have set Svar nok i den 80,000 Adressé, der er indkommen fra 80,000 Samfundsmedlemmer. Jeg skal ganske vist erkjende, at den Slags Adressé ikke har nogen afgjørende Vægt for den ærede Minister og heller ikke for mig, men det er dog, synes jeg, et ret høitidigt Svar paa Spørgsmaalet, naar den ærede Minister spørger: Hvad i Alverden ville Konsumenterne med denne Farve, hvorledes kan det være muligt, at det er i deres Interesse? Den ærede Minister har faaet Svar fra de